

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

New York Times Bestseller

PEPPER WINTERS

TEARS OF TESS

MONSTERS IN THE DARK #1

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorununuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

Bonus Epilog
Tess'in Gözyaşları
Karanlıktaki Canavarlar #1

tarafından

New York Times Bestseller
Pepper Winters

İçindekiler

Q Epilog Tess'in Gözyaşları'ndan

Tazeleme Tess'in Gözyaşları için Bonus

Epilog PENNIES ÜÇ BÖLÜM

ÖNİZLEME

Pennies Önsöz Pennies

Birinci Bölüm Pennies

İkinci Bölüm Pennies

Üçüncü Bölüm

BU ÜÇ BÖLÜME DOKUNAMAZSINIZ ÖNİZLEME

BÖLÜM BİRİNCİ

İKİNCİ BÖLÜM

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Oceanof [PDF.com](https://rantey.org)

Bonus Epilog, Tess'in Gözyaşları'nın sonunda Q'nun Tess'i hayatına geri almaya karar vermesinden sonra yer alır. İşte hafızanızı yeniden canlandırmak için Q'nun sonsözünden kısa bir kesit.

"Karanlık isteyen sendin. Sana karanlığı vereceğim." Ben de verdim.

Otuz parça karanlık.

İçinde yaşadığım karanlığa kıyasla hayatımın kozmik olarak parlak görünmesini sağlayan otuz lezzetli cazibe vuruşu.

Tess çığlık attı ve hıçkırdı ama tüm bunların altında cinsel bir ihtiyaç yatıyordu. Islaklığı kalçasından aşağı süzülüyordu, daha kalındı, Şampanyadan daha kremalı. Nefret edebilir ama bayıldı.

Son öpücük onun mükemmel kışını tokatladığında, kemeri bıraktım ve aynı saniye içinde fermuarımı açtım, pantolonumu aşağı ittim ve zonklayan sikimi çıkardım. "Yayıl," diye emrettim, sırtının alt kısmını iterek onu isteğime göre büküm.

Kaşmir blazer ceketim acıyan tenine sürtünürken inleyerek itaat etti.

O zaman artık ağlamıyordu.

O kadar derine, o kadar hızlı daldım ki ayakları yerden kesildi ve şampanyayla ıslanmış tezgahın üzerine kaydı. "Oh lanet olsun, evet," diye homurdandım.

Sırtından keyifli bir ılık yükselirken beli büküldü. I Bir kolumu çıplak göğüslerine dolayarak onu dik tuttum. Kalçalarım onunkilere gömülmüş, her santimini ele geçirmeye çalışıyordu. Sikim aç ve çaresizdi, şimdiden doldurma dürtüsüyle dalgalanıyordu.

Çok sıkı, çok ıslak.

İçeri girip çıktım, taşaklarım ona çarpana kadar derine doğru ittim. "Tanrım, bunu özlemişim," diye bağırdı. "Seni özledim.

Özledim
acı."

"Kapa çeneni ve al, *esclave*." Göğüs ucunu bükerek, boynunu ısırarak ittim. Tekrar kan alma dürtüsüyle çenem titredi. Onun kanı için çıldırıyordum. En iyi ilaçtı. En iyi ilaçtı. İçerideki canavar.

Sıcak, kırbaçlanmış eti karnımın alt kısmını yakıyordu; onu becermekten başka bir şey düşünemiyordum. Kontrolümü kaybettim. Duruşumu açtım, parmaklarımı kalçalarına doladım, kendimi karanlığa bıraktım.

"Al beni, Tess."

"Sizi çoktan aldım, *efendim*."

Kalça kemiklerinin sert granitle çarpışmasını ya da dizlerinin dolaplara çarparak zedelenmesini umursamadan ona vurdum. Tek odaklandığım şey zevk.

Haykırdı, geri itti, beni daha sert, *daha sert* gitmeye teşvik etti.

Keskin bir serbest bırakma bandı, bu muhteşem kölenin içine fişkirtmek isteyen horozumu boğarken nefes alamıyordum.

Dünyamı alt üst eden bu kadın. Bu kadın... benim için anahtar
geri alıyorum.

Kendimi zevke teslim ederken vahşı bir canavar gibi hırladım. Duygu kalçalarımın taşaklarına ve içime doğru patladı. Sikimi. Yaşamak için sadece saniyeleri kalmış bir canavar gibi ittim, onu boşalmayla doldurdum, onu işaretledim, efendisinin kim olduğunu bildiğinden emin oldum.

Tükürdüğüm anda etrafımda kenetlendi. "Siktir, evet, Q. Tanrım. Ver onu bana. Seni istiyorum. Her şeyini istiyorum." Boşaldı ve boşaldı, yumruk attı, sağdı, boşalmam gereken her damlayı yırttı. ver.

Sıcak, kavisli zevkin yerini zorlayıcı bir yoğunluk alırken kasıldım ve seğirdim, ama onun içinde sallanmayı bırakamadım. Onun sıcak, karanlık ıslaklığından asla ayrılmak istemiyordum. Orası ait olduğum yedi.

Sarktı, işkence görmüş karatavuk gibi nefes alıyordu. Bacaklarım zayıfladı ve sallanmaya başladı. Onu kollarımın arasına aldım ve terli, şampanya yapışkanlı bedenlerin bir karmaşası içinde yere doğru yöneldim.

Çıplaklığını serin fayanslardan koruyarak onu karnımın üzerine yatırdığımda güldü. Tükenmiş olsa bile, sikim asla yumuşadı ve her kıpırdanış ona yeni bir hayat verdi.

Ona hiç doyabilecek miydim? Ona ne kadar karanlığa gidebileceğimi gösterebilecek miydim?

Geri çekilmek istedi ama ben kollarımı daha sıkı bağladım. "Nereye gittiğini sanıyorsun?"

"Seni ezdiğimi sanıyordum." Kıçını oynatarak taşaklarına kıvılcımlar gönderdi. Bir aydır onunla birlikte olmadıktan sonra, bu kadar kolay kaçamazdı.

Göbeğine hafifçe vurdum, kemerden sonra kıçının cezanın ötesinde olduğunu farkındaydım. "Seninle işimin bittiğini mi düşünüyorsun, *esclave*?" Kulağına sokuldum, usulca yaladım. "Daha yeni başladım."

**TESS'İN BAKIŞ AÇISINDAN BONUS EPİLOG için
okumaya devam edin**

[Oceanof PDF.com](http://OceanofPDF.com)

BONUS SONSÖZ TESS

O BENİM.

Yoksa ben
onun
muydum?

Son birkaç saat bulanık geçmişti.

Son birkaç ayı son birkaç dakikadan ayıramıyordum. Kafa karışıklığı ve yalnızlıkla geçen yıllar. Kayıp ve kalp ağrısı. Q'nun ayaklarına kapandığım ve beni nihayet, nihayet, nihayet karanlık, lezzetli dünyasına kabul ettiği an bunların hepsi yok olmuştu.

"Gel. Konuşmamız gerek." Q elimi tuttu.

Suzette ve Bayan Sucre'nin hazırladığı ziyafet sayesinde yemek yemiştik. Q ile yeniden bir araya gelmemden dolayı kendini beğenmiş yüzlerini gizleyemediler.

Oda.

Üzerimize sıcak su yağarken, Q'nun hayatımın en kötü olayından sonra beni tekrar bir araya getirdiği aynı duşta, bana dokunmasını, okşamasını, beni tekrar almak istemesini bekledim.

Yine de yapmadı.

Uzak durdu, gözleri vahşi bir yaramazlıkla parlıyordu ve elleri bana uzanmak için seğiriyordu. Birbirimizden asla uzaklaşmadan, aniden dönüşen bir insanın çıplaklığını içimize çekerek yıkandık.
bir yabancından bir sevgiliye.

Hayır.

Bir sevgiliden daha fazlası... Bir ruh eşi.

"Nereye gidiyoruz?" Q'nun elimi tutmasına ve beni şatodan çıkarmasına izin vererek sordum. Güneş batmıştı ve çakıllı araba yolu çıtırdıyordu.

botlarımızın altında.

Duştan sonra, makasla yaşadığım olaydan sonra Q'nun yeniden doldurduğu gardırobu yağmaladım ve yumuşak bir pantolon ile rahat, büyük bir örgü kazak giydim. Nefesimiz gri gecede kıvrılırken bile sıcacıktım.

"Geri döndün, Tess. Bence uğruna geri döndüğün adam hakkında biraz daha bilgi sahibi olman adil olur." Gözleri benimkilerle buluştu, sıvı aşk ve sert

eşit ölçülerde kontrol eder. "Sence de öyle değil mi?"

Parmaklarını sıkarak başımı salladım. Beni ilk kez bir efendi gibi değil de bir eşit gibi gördüğü gözümünden kaçmadı. Kalbim çırpındı.

"Seni tanımayı çok isterim Q. Ancak korkmanı istemiyorum."

"Korkuyor musun?" Burun delikleri alevlendi. "Neden böyle bir şey söyledin?" "Çünkü seni tanıyorum."

Homurdandı. "Hayır, değilsin."

"Kendinize lanet ettiğinizi ve kim olduğunuz için suçluluk duyduğunuzu yeterince biliyorum.

Beni hak etmediğini düşündüğünü biliyorum."

Sertleşti, adımları arttı ve parmakları benimkileri gevşetmek için elinden geleni yaptı.

Ona sıkıca sarıldım, hızını kesmedim. "Paylaşmak istediğin her şeye değer veririm. Hazır olmadığın her şeye saygı duyarım. Q... Bunu tamamen taahhüt edecek ve tüm kalbimle sana aşık olduğumu söyleyecek kadar biliyorum."

Çarparak durdu.

Beni kendine çekti, eli benim elimden kurtulup saçlarıma dolandı. Bakışları yeşim taşından bir ateşle yanıyordu. "*Je t'aime, esclave.*" Seni seviyorum. "Daha önce hiç böyle sözler söylememiştim. Anlamını asla tam olarak anlayamadım. Sen çok

Bencil değilsin. Seni yok etmem için bana yalvaran bir kurban gibisin."

"Beni yok etmeyeceksin. Beni iyileştirdiğinde yapamazsın."

Dudakları dudaklarıma çarptı. Dili ağzımı zorla açtı ve basit bir öpücük ön bahçede savaşa dönüştü. Elleri vücudumda gezinerek kıcımlı kavradı ve beni sert ereksiyonuna doğru çekti.

Dokunuşunun altında acı ve zevk birbirine karıştı.

Birkaç saat önceki kemer kirpiklerinin acısı hâlâ dinmemişti.

Ama Q unutmamıştı.

Beni yakaladığına ve hiç düşünmeden parmaklarını etime geçirdiğine dair bir şüphem varsa da, "Acıyor mu? Beni öpmek? Sana böyle dokunmama izin vermek?"

Ağızına karşı nefes nefese kaldım ve bir başka öfkeli öpücüğe boyun eğdim. "Evet, ama bunu sevdiğimi biliyorsun. Bundan zevk alıyorum ve artık bunu itiraf etmekten korkmuyorum."

Öpücük sona erdi.

Q bir adım geri çekildi ve ellerini saçlarında gezdirdi. "Seninle ne yapacağım ben?"

Utangaç bir şekilde sııttım. "Aklıma pek çok şey geliyor."

Elimi tutarak beni yürüyüşe geçirdi ve nefesinin altında Fransızca bir küfür mırıldandı.

Araba yolundan yavaş ama huzurlu bir şekilde, malikânesinin nöbetçileri gibi davranan bakımlı ağaçların sırtına doğru ilerledik. Yeterince uzaklaştığımızda beni kendine çekti ve yüzünü pastel renkli malikânesine döndü.

Karanlıkta, dış cephe stratejik olarak yerleştirilmiş ışıklarla parıldarken, alçı işçiliğinin süslemesi bir canavarın evini güzel bir masumiyetle süslüyordu.

"Burası artık senin," diye mırıldandı. "Her oda, her kanat. Artık aramızda hiçbir sır istemiyorum."

Vücudum hareketsiz kaldı. "Sırlar mı? Bana her şeyi anlatacak mısınız?"

"Tamam... belki her şey değil." Yüzü gecenin içinde karardı. "Eninde sonunda her şeyi ortaya çıkarmanın bir yolunu bulacağım, *esclave*. Sadece zamana ihtiyacım var. Bunların hepsi çok yeni."

"Yeni olan ne? Hayatını paylaşmak mı? Çünkü bunu yıllardır kurtardığınız kölelerle yapıyorsunuz."

"Hayır, bu farklı. Onlar için güçlü olmalıyım. Acımasız ama nazik olmalıyım. Bir koruma figürü, başka bir şey değil." Bana baktı.

"Seninleyken... Kendimi güçlü hissetmiyorum. Zayıf hissediyorum ve bundan hoşlanmıyorum. Bana hissettirdiklerin üzerinde hiçbir kontrolüm yokmuş gibi hissetmekten hoşlanmıyorum.

çünkü sen benim bedenime ve ruhuma sahipsin."

Yanağıma avuçladığında nefesimi içime çektim. "Buna alışmak zorundayım.

Sadece evimi değil, kalbimi de paylaşmaya alışmak zorundayım."

Bakışlarım dudaklarından gözlerine sıçradı. "Ya yapamazsan?"

"Neyi yapamazsam?"

"Alışmak mı?"

Yumuşak bir şekilde gülümsedi. "Bunun için endişelenmezdim.

şimdiden, yıllardır hissetmediğim kadar yumuşak hissediyorum. İçimde
her ne yaşıyorsa, her ne kana susamışsam

ve eğlenebileceğim delilik, senin yanında olduğum her an yakama yapıyor."

Kolunu belime dolayarak beni şatoya doğru çekti. "Gel. Sanırım yürüyüşümüz başka bir zamana kalabilir. Yapmak istediğim bir şey var."

* * *

"Burada bekle."

Q, beni odaya yerleştirdiği gibi hızla odadan kayboldu.

Kapı arkasından tıklandı ve itaat etmekten başka seçeneğim yoktu. İleriye doğru sürüklenirken, yeşilliklerin ve tüylerin tertemiz kokusunu içime çektim.

Kuşhane.

Q beni kuşhaneye getirdi.

Kalbim sıkıştı.

Burası hem iyi hem de kötü anılar barındırıyordu. İyi çünkü Q sonunda biraz kırılmış, kendisinden ve şirketinden parçalar ortaya çıkarmıştı. Kötü çünkü polis beni götürmek için geldiğinde Q ağızımdayken dizlerimin üzerindeydim.

Beni neden buraya getirdi?

Botlarımı tekmeleyip yaldızlı büyük kafese doğru ilerlerken soru tekrarlandı. Serçelerin ve ispinozların cıvıltıları ve mırıltıları azdı ve boğuktu.

Gece için tünemişlerdi ve minik formları ağaç dallarında ve ithal palmyelerde bir araya toplanmıştı.

Düşük ışıktaki tüylü dostlarımı saymak için elimden geleni yaptım. Ancak kapı açılıp kapandığında on dokuzu geçememiştim.

Sık ormanla gizlenmişti ve efendimin ayak sesleri kış bahçesinde yankılanıyordu. "Q?"

"Hayır... şimdi değil." Aşık olduğum Fransız milyoner ortaya çıktı. Elinde bir şişe kehribar rengi likör ve iki kristal kadeh duruyordu. "Şu anda... Ben senin *şefnim* ve bana itaat edeceksin."

İçimi bir ürperti kapladı.

Başka ne tür cezalara çarptırılacağım korkusuyla kığım sızlıyordu. Ama Q'nun bu öğleden sonra yaptığı gibi kontrolünü bir nebze olsun kaybettiğini düşünmek bile içimi ıslattı.

Bakışlarımı indirerek gülümsedim. "Nasıl isterseniz, *efendim*. Ne yapmamı istersiniz?"

Parmağıyla alt çeneme bastırarak bakışlarımı kendisiyle buluşturdu. "İlk olarak, asla gözlerini benden kaçırma. Boyun eğmen başka şekillerde olur. Senin itaatkâr olmana ihtiyacım yok."

Dokunuşu boğazıma dolanıp sıkarken alt dudağımı ısırđım. "Bu sadece benim zevkimle ilgili değıl." Dudakları benimkileri sıyırdı. "Bu karşılıklı mutlulukla ilgili ve her saniyenin tadını çıkarmaya niyetliyim."

Hafif bir kuş cıvıltısı ani gerginliğı dağıttı.

Sorumu hatırlayarak nefesimi içime çektim. "Beni neden buraya getirdin? Geçen sefer bitmemişti-"

"Sonu iyi mi? Seni tam da bu *yüzden* buraya getirdim." Q, beni takip etmemi işaret ederek uzaklaştı. Baş ağrısını dindirmek için masaj yaptığım rattan mobilyaların yanından geçerek beni kış bahçesinin daha karanlık ve nemli bir bölümüne götürdü.

Burada, budama makasları ve kuş tohumlarıyla dolu sağlam bir ahşap masa, ay ışığının aydınlattığı gökyüzünün altında duruyordu.

"Beni terk ettiğın anıları, geri döndüğün anılarla değıştirmek istiyorum." Shot bardaklarını masanın üzerine koyduktan sonra kuş tohumlarını toplayıp yere bıraktı, ardından diğerk çöpleri topladı. Masa temizlendikten sonra parmaklarını şıklattı. "Soyun."

Emir sadece kulaklarımda çınlamakla kalmadı, meme uçlarımda ve amımda da yankılandı. Kazağımy yırtıp pantolonumu çıkarırken parmaklarım titriyordu. Sade beyaz sütyenim ve külotum da aynı hızla döküldü.

Çıplaklık artık korktuğum bir şey değildi.

Belli bir çatlaktan nefret etmekten ya da aptalca bir kusur yüzünden stres yapmaktan çekinmedim. Q bana sanki onun mükemmeliymişim gibi baktı. Kraliçesiymişim gibi.

O beni istedi.

Önemli olan tek şey buydu.

Hava sıcaklığı tropikal ve bunaltıcıydı, buz gibi dış dünyadan çok farklıydı.

Çıplak durarak bir sonraki siparişı bekledim.

Q hayal kırıklığına uğratmadı. Masayı işaret ederek, "Kalk" diye homurdandı. Hemen sıcak ahşabın üzerine atladım.

Oturur oturmaz Q içkiyi açtı ve iki bardağı da doldurdu.

Bir tanesini bana uzattı, tokuşturduk ve alkolü boğazından aşağı atarken ben de onu takip ettim.

Onun lezzetli, güçlü boğazını.

Boğazımı ısırarak, yalamak ve işaretlemek için korkunç bir istek duyuyordum.

Ateşli sıvı cezasını karnıma doğru alevlendirirken içim cız etti. Orada bir şenlik ateşi tutuştu ve kanımda ısıtıcı, rahatlatıcı dallar yayıldı. "Bu da ne?" Affetmeyen keskinliğe karşı hırıldadım.

"Konyak."

"Ve konyak içiyoruz, neden?"

"Çünkü küçük bir ikna yöntemi kullanıldığında çekingenlik ortadan kalkıyor."

Göz kırptım. Çekingenlik mi? Hiç yoktu. Q'ya karşı yoktu. Brax'a karşı vardı. I

Gerçekten ne istediğimi itiraf edemiyordum ve ne zaman yakınlışsak dilim tutuluyordu.

Ama Q ile?

İçimdeki bu fahişeyi tanıyamadım. Bu baştan çıkarıcı kadın Çünkü bu, düşünmesine, rol yapmasına ya da yalvarmasına gerek olmadığı anlamına geliyordu.

Sadece kabul etmek zorundaydı.

Çünkü verdiği her şey mükemmeldi.

Ruhumu ortaya koyarken göğsüm inip kalktı. "Seninle kendim olmak için alkole ihtiyacım yok, Q. Ne istediğimi, neyi sevdiğimi itiraf edebilirim... ihtiyacım var... çünkü beni güçlü kılıyorsun."

Bakışlarını indirdi, benimkini doldurmadan bir kadeh daha attı. cam. "Senin için olduğunu kim söyledi?" Daralmış gözleri sistemime bir sıkışma gönderdi. "Seni yatak odamda astığım gece - sarhoş olmasaydım bunu asla yapamazdım. O gece ilk dürüst on yıllardır yaptığım en lanet şey."

Kristali masanın üzerine koyarak siyah tişörtünü çıkardı ve kot pantolonunun kemerini çözdü. Kemerini ilmeklerinden çekerek deriyi avucuna vurdu. "Ve sen her şeyi büyük bir memnuniyetle kabul ettin. gücü ve arzusuyla beni yaraladın. Beni mahvettin çünkü ertesi sabah seni bırakacağımı biliyordum ve bana uzun yıllar sonra ilk kez mutluluk vermiştin."

Yüzü keskin ve tehlikeli bir hal aldı. "Eller."

Anında bileklerimi birleştirdim ve önüme doğru çektim.

Kemeriyile bileklerime kement atıp sıkıca bağlarken konuşmadım. Hapsedildiğim anda bir shot daha doldurdu... bu sefer iki bardağa da.

"Senin sıvı cesaretine ihtiyacın olmayabilir ama benim var." Kristali dudaklarıma götürdü ve ben her damlasını yutana kadar gözlerini kaçırmadı.

Kendininkini yutarak ensemden tuttu ve beni öptü.

Öpücüğün içine gömüldüm, hiç bitmesini istemiyordum. Narenciye tadı keskin likör tarafından maskelenmişti ve bileklerimdeki kemer sadece onun verdiklerini kabul edebileceğim anlamına geliyordu.

Öpüşmeyi hiç kesmeden Q kollarımı başımın üzerine kaldırdı ve beni itti.

Beni oturmaktan yatmaya zorlarken karın kaslarım harekete geçti.

Sert tahta kürek kemiklerimi ısırdı ama Q son giysisini de çıkarıp üzerime tırmanırken arzuyla titredim.

lezzetli bir şekilde çıplak.

Ağırlığı beni herhangi bir kelepçe ya da kısıtlamadan daha iyi sabitlediğinde nefes nefese kaldım. Sert ereksiyonu kalçama batıyordu, çok yakın ama çok uzaktı.

Ben onun esiriydim. Onun kölesiydim. Onu terk etmeyen, geri dönen kuşuydum. Kalçalarını iterek sikini bacağıma soktu.

"Tanrım, seni istiyorum."

Sertleşmiş meme uçlarımı göğsüne sürterken sırtım dikleşti. "Al beni o zaman. Bana sahipsin."

Birlikte yaşadığı canavarla savaşırken vücudu gerildi. Hırıltısını bastırarak hırladı: "Henüz değil. Önce, Suzette bizi basmadan önce başladığın işi bitirmek istiyorum."

Gözlerim

parladı.

Sakso mu?

Ağzım anında sulandı. Ama

sırtüstü yatıyordum. Nasıl...

Şaşkınlığımı anladı ve sırtıttı. "Lojistiği bana bırak." Kayarak uzaklaşırken, sıcaklığı ve cinsel yoğunluğu kaybolduğunda inledim. Kusursuzca hareket ederek ayağa kalktı ve başıma doğru sürüklendi. Güçlü elleriyle, bağlanmış halimi yüzüne doğru döndürdü.

Dudaklarım aralandı.

Bacaklarının arasındaki koyu damarlı sertliği kabul etmek için mükemmel bir boydaydım.

Çılgınca bir ihtiyaç amımın içinde dalgalanırken kıvrandım.

"Ah, *esclave*..." Q'nun parmakları sertçe çimdiklemeden önce meme ucumu okşadı. "Bunun beni ne kadar tahrik ettiği hakkında hiçbir fikrin yok."

Bırakın konuşmayı, nefes bile alamıyordum.

Ağzımdan sadece birkaç santimetre ötedeki sikine kafayı takmıştım.

Onu yalamak, emmek ve benim onun için olduğum kadar onun da

benim için çaresiz olmasını sağlamak istedim.
"İstiyor musun?" diye mırıldandı.

Başımı salladım. Parmaklarım birbirine kilitlenmiş, kemeriyle bağlanmıştı. Dokunmak ve okşamak istedim ama buna izin verilmedi.

"Em beni." Q öne doğru bastırdı, siki dudaklarıma çarpıyordu.

Erkeksi sıcaklığı yalama mesafesine geldiği anda ağzımı açtım ve onu karşıladım.

Dilim daireler çizip yaladıkça tısladı.

Kalçaları emmemle birlikte sallanırken parmakları yüzümün yanındaki tahtaya gömüldü.

Beni unutmamasına izin veremezdim. Asla. Asla, *asla*, *asla*. Ben onundum.

Ben

Geri döndü ve beni kabul etti ve aramızdaki ilişkinin geçici olmadığına gerçekten inanmasının zamanı gelmişti. Sonsuzluk içindi.

Zamanın nasıl geçtiğini anlamadım. Onu ne kadar emdiğimi bilmiyordum. Dişlerimi kınına sokmak ve ona içine girebileceği istekli bir damar vermek için elimden geleni yaptım. Ancak o sertleştikçe tükürük salgılanıyor ve nefes alışım gürültülü bir hal alıyordu.

Baş dönmesi kuşhaneyi yüzdürdü ve bitiremeyeceğimden endişelendim.

Ama sonra gitmişti.

Kürek kemiklerimin üzerinde geriye doğru sallandım ve amımda en enfes, ilahi, dünyayı değiştiren his patlak verdi.

Q'nun dili içime dalıp ona duyduğum arzunun her damlasını yalayarak ihtiyacımı deliliğe benzeyen bir şeye dönüştürürken çılgılık attım.

"Artık aramızda hiçbir şey yok, *esclave*." Sözleri içimde kayboldu. Dişleri ısırtıyor ve tehdit ediyordu. Sıcak dili beni parçalara ayıracağı uyarısıyla orgazmı çağırdı. "Seni bu hale getirdikten sonra beni terk etmeyi dene. Ne kadar uzağa kaçabileceğini göreceğiz."

"Asla!" Beni ısırdığında omurgam dikleşti. "Asla kaçmayacağım." "Ya kaçmanı *istersem*? Ya kaçman *gerekiyorsa*?"

"Kaçmayacağım. Asla kaçmayacağım. Seni asla terk etmeyeceğim." Yalaması durdu.

Nemli kış bahçesinde nefesimiz tıkırdıyordu.

Bir şalter, bir kırbaç, bir şaplak bekledim ama Q'nun yüzü gergin ve karanlıktı. Gözleri şehvetle parlıyordu. Aklı artık burada değil, canavarlarındaydı.

Acımı istiyordu. Buna ihtiyacı vardı. Ama bu sefer acı çeken oydu. Kendimi tamamen ona teslim ettiğimi ve beni bu kadar kolay öldürebileceğini kabul etmenin acısı. Her şey kontrolle ilgiliydi. Aşkla ilgiliydi.

Beni kendinden koruyacak kadar sevebilir miydi?

Öfkesi biraz azaldı, nadiren gördüğüm daha yumuşak bir tarafı ortaya çıktı.

göz kırptı. "Seni o kadar çok istiyorum ki, Tess. Tüm bunların bir rüya olmasından çok korkuyorum. Bu gece uyuyacağım ve sen gitmiş olacaksın. Bu

Bugün olan her şey, verdiğimiz tüm sözler, bana yaşattığın tüm mutluluklar yok olacak."

"Hayır, Q... öyle düşünme." Oturmak için mücadele ettim. "Bu bir rüya değil. Bu gerçek. *Ben* gerçeğim."

Uzaklara baktı, işkence görmüş ve güvensizdi. Kalbimi kırdı.

"Q... *maître*. Dinleyin. Seni seviyorum."

İrkildi. "Biliyorum. Korkunç olan da bu zaten."

Savaşmayı ve ruhumu parçalamayı bırakması için onu zorlamayı bekliyordum ama o masaya tırmandı ve boğazımı yakaladı. Başparmakları çenemden ağızma doğru ilerlerken iki eli de titriyordu.

Açtım, her ikisini de emdim, dokunuşundan ve eşsiz kokusundan kendimi tattım. "Eğer çok fazla olursa..."

Başımı salladım -ya da onu tutarken sallayabildiğim kadarını.

"Olmayacak. Ama eğer olursa. Beni kırmana izin vermeyeceğime söz verdim zaten."

Gözleri okunmaz hale geldi ve kendini inkârın havası cinsel bulanıklığımıza nüfuz etti.

Bunu durduracak.

Aramızdaki her türlü tutkuya son verecekti.

Bunun olmasına izin vermeyeceğim.

Bileklerim bağlıyken aramızda dolaştım ve sikini buldum.

Onu sertçe okşadım, başparmağımı tepesinde gezdirdim. "Bana bir içki daha ver."

Kaşları birbirine karıştı ama titreyen eliyle iki bardağa konyak doldururken onu pompalamama izin verdi. Kendi payını yutarken benimkini dudaklarıma götürdü.

Yutkundum.

Onu okşarken sarsıldığım için damlalar ağızımın iki yanına döküldü.

Ereksiyonu kalınlaştı ve sertleşti, gözleri daha karanlık ve sert parladı. Homurdandı, kalçaları avuçlarımda içinde piston gibi dönüyordu. "Siktir, Tess. ."

"Bana zarar vermeyeceksin, Q," diye fısıldadım, onu bana doğru yönlendirirken,

Bizi hiç terk etmeyen kıvılcımı fark ederek. "Bunu mahvedemeyeceksin. Buna izin vermeyeceğim."

Gözleri zümrüt çakmaktaşına döndü. "Eğer seni incitirsem... *gerçekten* incitirsem..."

"*MaîtreStop* ." Onu öpmek için uzandım.

Benden çok yüksekteydi.

Öpücüğümü

reddedebilirdi.

Ama yapmadı.

Derin bir nefes alarak eğildi ve bana sadece bir öpücük değil, aynı zamanda dokunuşuma gömülürken onun üzerinde bir güç verdi. Dili benimkini okşadı ve kalçaları itmeye devam etti.

Altında kıvrandım, bedenim tuttuğum şeye ve onu içimde ne kadar çok istediğime takıntılıydı.

Ağrım

vardı.

Yandım.

Ona katılmadan buna daha fazla katlanamazdım. İçinde yaşadığı karanlığı yok etmeden ve ona birlikte ışık olduğumuzu hatırlatmadan. Biraz çarpık ve yanlış olmamızın bir önemi yoktu.

Bizi bu kadar haklı kılan da buydu.

Öpüşmemiz ılık bir sıcaklıktan alev alev yanan bir ateşe dönüştü.

"Seni becereceğim, *esclave*." Ellerime vurup onları başımın üzerine iterken sesi çökmüş bir mırıltıydı. "Bana verdiğin her şeyi alacağım. İsteddiğim için değil, *sen istediğin* için."

Kalbim sızladı. "Bekle, beni istemiyor musun?"

Ucu içime girerken kıkırdadı. "Bunu gerçekten sormak zorunda mısın, Tess?"

Aleti derinlere kayarken uzun ve alçak sesle inledik.

Enfesti.

İlahi bir şeydi.

Hayır, bunu sormama gerek yoktu. Biliyordum. Beni çok istiyordu. Çok fazla.

Beni itiraf edeceğinden ya da göstereceğinden daha çok istiyordu.

Palmiye ağaçlarının karanlık yaprakları, o daha derine ilerledikçe onu silüetlere hapsediyordu.

Hiç kafamızı çevirmedik. Dili dudaklarını yaladı, beni daha önce tatmıştı.

Çekingen hamlesi daha da sertleşti, hızlandı. Bedenim onun etrafında titriyor, beni teslim olmaya zorlarken ağır boyuna boyun eğiyordu.

"Hissettin mi?" Daha sert sikerken Q'nun dişleri boğazıma battı. "Beni öyle bir saplantı haline getirdin ki, gitmene asla izin vermeyeceğim."

Her sözünü bacaklarımın arasında hissettim.

Beni izleyişi... Öfkeli vaatler ve tehditlerle geldi. Beni hayranlıkla ve seksle izledi.

Akıllara durgunluk veren, ruhu okşayan seks.

Karnının alt kısmı klitorisimi okşarken inledim.

Ayak bileklerim sırtına kilitlenirken kalçalarım daha da açıldı.

Omurgası topuklarımın altında esnedi, kısa, sahiplenici vuruşlarla ritmik bir şekilde içime girdi.

Bir şeyin aşık bir adam kadar güzel olabileceğini hiç düşünmemiştim. Bu kadar cesurca seksi ya da özür dilemeden canavarca.

Bir duygu dalgası beni çözdü. Büyük bir yıkımla gözlerimden yaşlar geldi. "Seni seviyorum, Q."

Nefesini içine çekti, gözleri parlıyordu. Bizi birbirimize bağlayan güç, sevişmemiz uzadıkça daha derin ve daha dokunaklı hale geldi.

Seviştik.

Bu seks değildi.

Bu seksin çok ötesine geçmişti.

Bu sonsuza dek sürecek bir aşktı.

Hırlarken sesi törpülenmişti, "Benim için gel *esclave*. Gelmene ihtiyacım var."

Aletinin genişliği benden tam olarak onun istediğini yapmamı istedi. emretti. Serbest eli göğsüme gitti, meme ucumu sıktı ve ağırlığını yoğurdu.

Sert nefesi ve sahiplenici dokunuşu beni sınıra yaklaştırırken inledim.

İçimdeki sızı giderek artan bir zonklamaya dönüştü.

"Evet, çok yakınsın." Dişleri kulağımı ısırdı. "Seni hissediyorum."

Sol eli başıma çarptı, beni daha hızlı becerirken tırnakları masaya sürtünüyordu. "Sensiz boşalmayacağım."

Topuklarım kıkına daha sert battı. Teslim oldum.

Çıkardığım sesler umurumda değildi.

Ne kadar utanç verici bir şekilde ıslandığım umurumda değildi.

Tek umursadığım efendime ulaşmaktı.

"Oh, oh...oh..." Orgazm patladı ve onu durdurmanın hiçbir yolu yoktu.

Q homurdandı, ben onun sikini sağarken, ütopik bir mutluluk içinde gezinirken bir anlığına bedenimi terk etti.

"Bana bak."

Hırıltılı komut cam gibi gözlerimi açtı ve onun yakışıklı yüzüne kilitlendim. Yüz hatları cinsel bir öfkeyle donmuştu. beni cennete kadar takip etti.

"Siktir, siktir... *siktir*."

Onun sıcak salınımı içime girdi ve sert nefes alarak üstüme yığılırken titredim. Gevşemesini ve yüksekliğimizden inmesini bekliyordum. Ama omuzları kasıldığında ve ağzı aniden benimkini yakaladığında beni şaşırttı.

Öpücük tehlikeliydi.

Yırtıcı.

Yorgun bedenleri serbest bırakmaya ve daha fazlası için tırmanmaya zorluyordu. Tadı harikaydı.

İçimdeki siki çok şehvetli hissettiriyordu.

Dişleri ısırды ve bir damla kan akıtmaya cüret etti.

Kendimi ona daha sıkı sararak inledim. "Asla durma, Q."

Beni tekrar öptü. "Sana daha önce de söyledim, Tess. Sahip olduğumuz şey... asla yok olmayacak. Ve şimdi sen tamamen bana aitsin. Gerçekten daha yeni başladım."

Umarım bu bonus sahneyi beğenmişsinizdir!!!
***Bir başka Karanlık Romantizm hız treni için #dollarseries 'i okumayı
unutmayın!***
Elder Prest kalbinizi Q'dan çalacak.
İşte ne düşündüğünüzü görmek için üç bölümlük bir parça.
***Pennies sadece 99c ve Dollars Ekim / Kasım 2016'da
yayınlanıyor***
[Oceanof PDF.com](http://OceanofPDF.com)

NYİ & ABD İODA Y BESTSELLER

PEPPER WINTERS

PENNIES\$
DOLLAR

BLURB:

**New York Times Bestseller yazarı Pepper Winters'tan nefis bir
Karanlık Aşk Romanı daha.**

"Bu hikâyedeki kahraman ben değilim kızım. Bunu hatırlasan iyi edersin."

On sekiz yaşındayken öldürüldüm.

Keşke hikayem burada bitseydi.

Ancak katilim beni diriltti ve en yüksek teklifi verene satarak beni cehennemden daha kötü bir dünyaya mahkûm etti.

Son iki yıldır bir erkeğin malı olarak eziyet dolu bir hayat yaşıyorum. Sessizce acı çekiyorum ve özgürlük diliyorum, ama asla kırılmıyorum.

Yapam

am.

Yapma

yacağ

m.

Ama sonra o geldi.

Öldürüldüğümünden beri ilk yabancı.

Kalbi de ruhu kadar kara bir hırsız olan Yaşlı Prest, çarpık evimize misafir olarak geldi. Sahibimle bir işi var ama asıl ilgisi benimle. Çürüklerimi fark etmemiş gibi davranıyor ve ne olduğumu bildiğini saklıyor ama beni izleyişi, sahip olmaktan çok insan olduğumu hissettiriyor.

Gözleri duvarlarımı yırtıp geçerken ve sesi cevaplar talep ederken, sahibime benimle bir gece geçirmesi için meydan okuyor.

Artık umuda inanmadığım için iki yıllık işkenceden sağ çıktım ama Elder bana acı yerine zevk vaat eden tek adam.

Ona güvenmek tehlikeli, onu istemek ise ölümcül. O benim güvenlik biletim mi yoksa nihai sonum mu?

[Oceanof PDF.com](https://oceanofpdf.com)

ÖZGÜRLÜK.

Ne kadar mütevazı bir kelime.

Ona sahip olanlar için çok az önem taşıyordu. Ama sahip olmayanlar için en değerli, en kıymetli ve en çok vaat edilen umuttu.

Özgürlüğün nasıl bir his olduğunu bildiğim için şanslı olduğumu sanıyordum.

On sekiz yıl boyunca özgürdüm. Ne istediğimi öğrenmekte, hoşlandığım kişilerle arkadaşlık etmekte ve titiz kriterlerimi geçen erkeklerle flört etmekte özgürdüm.

İdealleri ve hayalleri olan basit bir kızdım, toplum tarafından hiçbir şeyin bana zarar veremeyeceğine, mükemmel bir kariyer için çabalamam gerektiğine ve kimsenin beni durduramayacağına inanmaya teşvik edildim. Kurallar beni güvende tutacak, polis canavarları uzak tutacak ve ben de dünyanın karanlığına karşı masum ve naif kalabilecektim.

Özgürlük

.
Bendeyd

i.

Ama sonra kaybettim.

Öldürüldü, diriltildi ve satıldı.

Yıllarca özgürlüğümü kaybettim. Ta *ki* kafesime girdiği güne kadar.

O, kara gözlü ve daha kara ruhlu olan.

Sahibime meydan okuyan adam.

Ve hapishanemi tamamen farklı bir yola soktu.

OceanofPDF.com

SEVGİLİ

GÜNLÜK,

Hayır, bu kulağa doğru gelmedi. Benim hikayem için çok hafif kalpli.

Sevgili Evren,

Boşver onu. Çok görkemli.

Bunu okuyan kişi için. Çok belirsiz.

Bana yardım etmesini istediğim kişiye.

Bu başımı belaya sokabilirdi. Ve zayıf görünmeyi reddediyordum. Bir yabancının beni hatırlayacağı tek şey bu sözler olacaksa olmazdı.

Şuna...

Kırık kalemi şakağıma vurarak odaklanmak için elimden geleni yaptım. Haftalardır, hayvanat bahçesindeki bir hayvan gibi hapsedilmiştim. yeni kafes. Zorlu varışımından itibaren beslenmiş, yıkanmış ve tıbbi bakım görmüştüm. Çarşafli bir yatağım, sifonlu bir tuvaletim ve duşta şampuanım vardı. Tüm insan ve insan olmayan yaşamın ihtiyaç duyduğu temel şeylere sahiptim.

Ama ben

yaşamıyordum.

Ölüyordum.

Sadece göremediler.

Bekle...Biliyorum.

Bu hüznü mektubu yazmak için mükemmel bir isim bulduğumda ilham geldi. Başlık, bu yanlış, yanlış yeni dünyadaki tek doğruydı.

Kimseye.

O üç kelimeyi parşömenime bastığım an, anıların ortaya çıkmasına engel olamadım. Sol elim tuvalet kağıdını düz tutarken titriyor, sağ elim ise geçmişi yavaşça yazıya döküyordu.

Öldüğümde 18 yaşındaydım.

O günü kısa hayatımdaki diğer günlerden daha iyi hatırlıyorum. Sadece üç hafta önce olduğunu söyleyip gözlerinizi devirdiğinizi biliyorum ama İnanın bana, bunu asla unutmayacağım. Bazı insanların bazı olayların ruhlarında sonsuza kadar iz bıraktığını söylediğini biliyorum ve şimdiye kadar böyle bir şey yaşamadım. Görüyorsun ya, Hiç Kimse, sanırım bana velet diyebilirdin. Bazıları bunu hak ettiğimi bile söyleyebilir. Hayır, bu bir yalan. Kimse en kötü düşmanın böyle olmasını istemez. Ama gerçek şu ki, ölmediğimi sadece sen biliyorsun. Hayattayım ve bu hücrede satılmak üzereyim. İncitildim, dokunuldum, tecavüz dışında her anlamda tecavüze uğradım ve eskiden olduğum her şeyden mahrum bırakıldım.

Ama anneme? Ben ölüyüm. Öldüm. Bana ne olduğunu gerçekten öğrenip öğrenemeyeceğini kim bilebilir?

Kalemimin karalaması durdu. Kesik kesik bir nefes aldım, yaşadıklarımı yeniden yaşarken titriyordum.

Nefes almaya devam etme isteğim yok olmuştu. Beni kırmaları biraz zaman almıştı ama kırmışlardı. Ve şimdi amaçlarına ulaştıklarına göre, ceplerini doldurmak için işlem bekleyen bir kargodan başka bir şey değildim.

Günlerce eğlenmek için sahip olduğum tek şey kaotik düşüncelerim, korkunç anılarım ve önümde ne olduğuna dair ezici paniğimdi. Ama bu, yatağın altında çiğnenmiş ve ikiye bölünmüş kurşun kalemi bulmadan önceydi.

Bulmak yemekten ya da özgürlükten daha iyiydi; daha iyiydi çünkü benim İnsan tacirleri bu iki şeyi de titizlikle kontrol ediyordu. Onları etkileme gücüm yoktu.

ne kahvaltı ve akşam yemeğinin düzenli gelişi ne de en yüksek teklifi verene et gibi satıldığım gerçeğini durdurma becerisi.

Daha kötü konaklamalar için satın alınmadan önce bir zamanlar otel süiti olan küçük bir odada tek başıma olmak üzerinde hiçbir kontrolüm yoktu. Havluların üzerinde on yıl önceki bir işletmenin damgası vardı, Halı ise yetmişli yıllardan beri dekorun güncellenmediğine işaret eden altın ve bronz renklerle kaplıydı.

Kalem yatağımın altında o kadar uzun süre mi gizlenmişti? Tahtadaki ısıırık izleri, yeni bir şehri keşfedebilmek için ebeveynlerinin telaşlanmayı bırakmasını bekleyen hırçın bir çocuk tarafından mı bırakılmıştı? Yoksa bir hizmetçi mi kaybetmişti?

Kolalı beyaz çarşafı askeri bir hassasiyetle sıkıştırmak mı?

Asla bilemezdim.

Ama fanteziler kurmayı seviyordum çünkü yapacak başka bir şeyim

yoktu. Son derece sıkıcı günlerimi hapishanemin her köşesini gözden geçirerek geçirdim.
Ruhumu kırdılar, mücadelemi yok ettiler, ama beni durduramadılar.

İçimdeki kararlı dürtü. Herkesin sahip olduğu içgüdü, en azından ben öyle *sanıyordum*.

Herkesin vardı.

O kadar uzun zamandır yalnızdım ki diğer kızların ne yaptığını bilmiyordum.

benimle birlikte işlenirdi. Yatağa yıldızlar saçarak uzanıp geleceklerini mi beklediler? Bir köşede toplanıp babalarına bu kâbusu durdurmaları için yalvardılar mı? Yoksa kabul ettiler mi, çünkü kabul etmek savaştan daha kolaydı?

Ben mi? Ovaladığım parmak uçlarımı her duvarda, her çatlakta, her boyalı ve kilitli pencere çerçevesinde gezdirdim. Ellerimin ve dizlerimin üzerinde süründüm,

Bana yardım edecek bir şey arıyordum. Ve bana yardım etmek derken, çıkış yolumda savaştan bir silah mı yoksa mücadelemi sona erdirecek bir şey mi kastettiğimi bilmiyordum gerçekten başlamadan önce.

Her santimetrekareyi gözden geçirmek günlerimi almıştı. Ama bulduğum tek şey bu yarı parçalanmış kalemdi. Bir hediye. Bir hazine. Kalemin ucu neredeyse tahtaya kadar inmişti ve değerli varlığımı keskinleştirmek için bir yol bulmam uzun sürmeyecekti ama bunu başka bir gün düşünecektim. Tıpkı diğer her şeyle ilgili endişelerimi bir kenara itmekte ustalaştığım gibi.

Bulamadığım tek şey kağıttı. Ne yıpranmış masanın çekmecelerinde ne de çalışmayan televizyonun altındaki dolapta. Üzerine yazabileceğim tek alet tuvalet kâğıdıydı ve kalem bu fikre pek sıcak bakmıyordu, yumuşak dokuyu yırtmak yerine gümüşü çizgiler.

Yine de arkamda bir çeşit not bırakmaya kararlıydım. Bu piçlerin almadığı ve asla alamayacağı bir parçamı.

Derin bir nefes daha alarak içinde bulunduğum koşulları bir kenara ittim ve kalemi daha sıkı kavradım. Yalnız olduğumdan emin olmak için kapıya baktım, tuvalet kâğıdımı yaydım, sıkı ve yazılabilir hale getirdim ve notuma devam ettim.

Keşke beni bir canavar öldürdü diyebilseydim. Korkunç bir kazanın buna sebep olduğunu. Ve bunu söyleyebilirim... bir dereceye kadar.

Ancak, ölmüş olmamın ve yeni bir oyuncağımın satılmak üzere olmasının asıl nedeni yetiştirilme tarzımdır.

Annemin bana aşılacağı o duruş ve özgüven mi? Bu bana karlı bir kariyer ya da yakışıklı bir koca için iyi bir yer sağlamadı. İnsanları kızdırdı. Kendini beğenmiş, her şeyi bilen ve kibirli biri olarak göründüm.

Bu beni hedef haline getirdi.

Bunu senden başka kimse görecek mi bilmiyorum, Hiç Kimse, ama görürlerse, umarım itiraf etmek üzere olduğum şeyi unuturlar. Ben tek ebeveynli bir ailenin tek kızıyım. Annemi seviyorum. Seviyorum.

Ama eğer başıma geleceklerden kurtulursam ve bir mucize olur da özgürlüğü yeniden bulursam, Arafta geçirdiğim zamanı anlatırken bu kısmı kendime saklayacağım.

Annemi seviyorum ama ondan nefret ediyorum.

Annemi özlüyorum ama onu bir daha asla görmek istemiyorum.

Anneme itaat ettim ama onu sonsuza dek lanetlemek istiyorum. Suçlayabileceğim tek kişi o.

Benim bir fahişeden başka bir şey olmamamdan sorumlu olan kişi.

[Oceanof PDF.com](https://oceanofpdf.com)

İKİ GÜN GEÇTİ.

Çalındığım dünyada iki gün hiçbir şeydi. İki çalar saat, üniversitede iki ders, arkadaşlarımla telefonda konuştuğum iki akşam ve aptalca kimsenin bana zarar veremeyeceğine inandığım, harika bir şekilde korunan iki gece.

Bu yeni dünyada mı?

İki gün, var olmayan kaşıntıları kaşımam için yeterliydi.

Bir şeyler hissetmek. İki gün boyunca kalemimi yıprattım, sonra daha fazla kurşun ortaya çıkarmak için yavaşça ahşabı kaldırdım, böylece zamanımı meşgul edecek bir şeyim oldu.

İki gün boyunca tuvalet kâğıdı romanımı yazmaya devam ettim ve bu arada kırk sekiz saatin sonunda arafta kaldığım kısa sürenin sona erdiğini bilmiyordum.

İşlemlerim bitmişti.

Satış tarihim

tamamlandı.

Akşam yemeğinde benim için geldiler. Her zamanki yavan pilav ve tavuk ya da duvardaki delikten sokulan sulu güveç yerine, kapı açıldı.

Kapı açıldı!

Haftalardır ilk defa.

Yavaş yavaş solan tenimi yansıtan kirli aynalarla o kadar yalnızdım ki ziyaret kalbimi sıkıştırdı. İlk alındığımda ergen yumuşaklığı, diri göğüsler ve yuvarlak bir karınla kıvrımlıydım. Kahverengi saçlarım kıvrılmış ve zengin bir çikolataya boyanmıştı.

Annemin talepleri üzerine kişisel kuaförümle aldığım randevu sayesinde, onun hayır etkinliği için en iyi şekilde görünecektim.

Çalındığım işlevin aynısı.

Daha önce düşüncelerim yüzeyseldi, yavru yağlarımı nasıl eriteceğimi ve makyajımı YouTube'daki modeller gibi nasıl yapacağımı merak ediyordum. Buna rağmen İtinalı bir görünüşüm vardı, zekiymdim ve prestijli bir okula yeni kaydolmuştum.

üniversitede psikoloji okuyacaktım, tıpkı annemin istediği gibi. Hayatım boyunca planladığı gibi onun izinden gidecektim.

Artık görünüşüm ve düşüncelerim tamamen farklı bir kıza aitti. Artık bir genç kız değil, bir kadındım. Saçlarım normal koyu pekmez kahverengisine dönmüştü. Vücudum düşük kalorili gıdalar sayesinde kıvrımlarını kaybetmişti.

seyrek menülerden hoşlandım.

Hâlâ özgür olsaydım mutlu olurum sanırım. İstediyimi elde ettim. Biraz daha zayıflamıştım ve artık saç boyalarını önemsemiyordum. moda. Bunun yerine, dönüşümünden nefret ettim çünkü boğazımdaki meşhur tasma ağına bir zincir daha ekledi.

"Gel." Adam parmaklarını şıklattı.

Başka bir insan görmek beni bir çeşit rahatlatmalıydı. İçimdeki bir şeyin arkadaşa ihtiyacı vardı - bu arkadaş benim sonum olsa bile. Ama onun gözlerini, ağzını ya da burnunu göremiyordum. O bir hayaletti, bir karikatürdü, siyah beyaz bir Venedik yüz maskesinin arkasına gizlenmişti. gözyaşları yanaklarına süzülen bir şakacı.

Gözyaşları benim için miydi? Yoksa sadece bir alay mıydı?

Ona doğru bir adım attım, hapsedildiğim ilk birkaç gün bana aşıladıkları itaatkâr sinmişlikten nefret ediyordum. Çürükler geçmişti ama dersler geçmemişti.

Ama sonra durdum, tuvalet kâğıdının üzerindeki mektuplara baktım. Hikayemi anlatan mektuplar.

Bu odadan çıktığım anda sonsuza dek değişecek bir hikaye.

Artık değerli hiçbir şeyim yoktu. Daha önce insan ticaretine maruz kalmış pek çok kadının giydiği paçavralar benim değildi. Üzerinde ağlayarak uyuduğum yastıklar benim değildi. Hayatım artık benim bile değildi. Karalanmış düşüncelerimi saklama arzusu anlamsızdı ama bir parçamı daha geride bırakmayı reddettim.

Eğer bu yeni sınavla yüzleşmek zorunda kalırsam, bunu geçmişimi yumruklayarak yaparım.

Avuç içi, onu soluyabilirsem yazabileceğimi ve yazdığım da ondan özgürleşeceğimi hatırlatan bir tılsım gibi.

"Şimdi, kızım!" Adam, dağ gibi duruşuyla can yakmaya hazır bir şekilde

odaya girdi.

O beni yakalamadan önce, masaya doğru koştum ve Hayatımın çürük parçaları. Onları sımsıkı kavrayarak iri gövdesinin etrafından dolandım ve kapıdan çıkıp gözden kayboldum.

Kapıdan çıkın!

Ben odadan çıkıyorum.

Aynı altın ve bronz halının süslediği koridorda yalınayak ilerlerken iz bıraktığım mekânın tanıdıklığı kaybolmuştu. Beni esir alan kişinin ağır ayak sesleri arkamda gümbürdüyordu.

Beni tutmadı ya da yavaşlamam için zorlamadı. Kaçış olmadığını o da benim kadar iyi biliyordu. Buraya getirilirken gözlerim bağlıydı ama binaya girdikten sonra tekrar görmeme izin vermişlerdi.

Normal bir otel gibi kilitli odaların önünden geçerken, kendimi daha uzun durmaya ve bir sonraki adım için kendimi hazırlamaya zorladım.

Bunu atlatabilirsin.

Beni canlı istiyorlardı, ölü değil.

Nedense bu düşünce beni rahatlatmadı... Aksine korkumu daha da arttırdı.

"Asansöre binin. Aşağı iniyoruz." Adamın sesi klostrofobik alanda gümbürdüyordu.

Sola dönerek, dört gümüş kapının ikişer ikişer durduğu açık fuayeye girdim. Düğmeye basarken elimin hafifçe titremesine lanet ettim. Birini açması için çağırıyorum.

Zil hemen çaldı, asansör inleyerek genişledi ve beni pis aynalı bir kutuya buyur etti.

İçeri girip kapanan çıkışa doğru döndüğümde yansımama bakamadım. Bacaklarım, giydiğim soluk sarı şortun altından görünüyordu. verildi. Sıksa kollarım, güve yeniği gri tişörtümün içinde gençlik yıllarımın son kalıntılarını taşıyordu. Kendime bakmayı umursamıyordum çünkü dışımdaki beden içimdeki ruhu yansıtmıyordu.

Evet, kırılmış
görünüyordum. Evet,
dolaylı olarak itaat ettim.

Ama içimde, paramparça ettikleri parçaları bir şekilde değerli bir şeye yapıştırmıştım. Artık ilk geldiğim zamankinden daha güçlüydüm. Artık soyulmuş, kızgın pençelerle hoyratça yıkanmış ve diğer kadınlarla birlikte kataloglanmış feryat eden bir kız değildim. Çılgınlıklarımı içimde tutuyordum çünkü orada kimse beni duyamazdı.

Kimse onları bana karşı kullanamazdı. Sessizlik, panikten daha iyi kullanabileceğim bir silahtı. Ve eğer bu, özgürlüğü bulana kadar tek bir kelime daha etmemem anlamına geliyorsa, öyle olsun.

Adam yanıma doluşmuş, dördüncü seviyeye basıyordu.

Önünden geçtiğimiz otel odalarının kapılarındaki numaralara bakılırsa beni 12. katta sakladıkları sonucuna vardım. Kaç kız kilitliydi o barikatların arkasında? Kaç katta satılmayı bekleyen mahkumlar vardı?

İniş biraz fazla hızlı oldu, yerçekimi karnımı kavradı. I Asansör tekrar açılıp aynı iniş platformunu ortaya çıkarırken nefesimi tuttum.

Adam beni kürek kemiklerimin arasından dürttü.

İleri atıldım. Tökezlemek yok. Yalvarmak yok. Ne bir soru ne de bir yalvarış. Hiçbir anlamı yoktu.

Haftalar önce geldiğimden birkaç saat sonra yumruk yediğim yanağımı ovuşturdum. Her türlü şeyi talep etmişim. Annem onları bulduğunda onlara acı çektireceğime söz vermişim. Bir prenses olduğuma inanmışım. bir alay şövalye peşime düşecekti.

Karnımdaki botları ve yüzümdeki yumruklarıyla güvendiğim her şeyin yalan olduğunu çabucak öğrenmişim.

"Buradan aşağıya." Adam soldaki koridoru işaret etti.

Seçtiğim yöne doğru ilerlerken, halının yumuşaklığı beni rahatlatmak için elinden geleni yaparken titredim. Otel mükemmel bir fon oluştuyordu.

hiçlik. Sıcaklık rahat bir seviyede seyrediyordu, bu yüzden hiç titremiyor ya da terlemiyordum. Işıklar eşit bir şekilde parlıyordu, bu yüzden asla gözlerimi kışmadım ya da gerilmedim. Rüzgârın tenimde ve güneş ışınlarının yüzümde nasıl hissettirdiğini unutana kadar her duyum kontrol altındaydı.

Artık dışarı çıkmama izin var mı?

Beni nereye götürüyor?

Adam önümde volta atıyor, eski spor salonunun kapısını iterek açıyordu. Otel bir zamanlar, satın alınıp harabeye çevrilmeden önce dört yıldızlı bir tesis olmalıydı.

Fildişi karoların kirlenmiş olduğu ve eski saç kurutma makinelerinin gaz maskeleri gibi asılı durduğu kadın soyunma odasına girdiğimde, daha fazla Talimat. Duvarda fermuarlı ama yarı saydam bir giysi çantası asılıydı ve içinden beyaz bir elbise görünüyordu. Buradan bile, incili korsaj ve diamante

Askıdaki eşarp, böylesine köhne bir yerde hoş karşılanmayacak bir şıklığa işaret ediyordu.

Venedik maskesinin ardındaki adam mırıldandı: "Duş al, saçını yap ve giyin. Seni bir saat içinde alacağım."

Bir saatlik hazırlık mı?

Ne için?

Kızarmış yemek ve bira kokusuyla yaklaştı. "Sakin kaçma düşünceleri." Başını eğerek, iki kız daha alana girerken geri adım attı. "Ah, misafir."

Yeni gelenlerin çobanı, karşı duvardaki eşleşen giysi torbalarını işaret etti. Elbiseleri siyah ve griydi. "İkiniz de hazırlanın."

Tıpkı duyuların her yönünün düzenli hava, ısı ve onaylanmış uyarılar tarafından çalınması gibi, gardıroplarımız da çalındı. Beyaz, siyah ve gri. Renk spektrumu olmayan monotonlar.

Amirim aslan maskeli meslektaşına başıyla işaret etti. "Sen nöbet tut. Patrona neredeyse hazır olduğumuzu söyleyeceğim."

Kızlar bana baktı. Ben onlara baktım. Hepimiz kaderimizi kirli pençelerinde tutan adamlara baktık. Ne olacağını sorma dürtüsü dilimi yaktı. Ama yapmadım. Cesaretim olmadığı ya da cesaret edemediğim için değil, cevabı zaten bildiğim için: soğuk kahkahalar Alaycı tonlar ve teselli etmekten ziyade korkutmayı amaçlayan şifreli bir cevap.

Hayır, sormazdım.

Ama vardığım sonuç en yakınımnda oturan, yırtık pırtık pembe bir güneş elbisesi giyen ve sarı saçları birbirine karışmış kıza ulaşmadı. "Bunu neden yapıyorsunuz? Bize ne olacak?"

Venedik Maskesi Aslan'a baktı. Birlikte ona doğru ilerlediler ve onu kiremitli duvara yasladılar. Fiziksel olarak hırpalamak yerine aularalarının gücünün onu hırpalamasına izin verdiler, başlangıçta bizi kontrol etmek için bize zarar verdiklerini düşünmeme izin verdiler, ama şimdi, daha fazla zarar görmeden değerliydik.

Sonuçta, çirkin ve çürükse malın ne faydası vardı?

"Sana söylemişim. Satılacaksın, güzel melek." Aslan onun yanağını okşadı. "Seçilecek ve satılacaksın ve o tatlı, tatlı para elimize geçtiğinde, gitmiş olacaksın. Güle güle. Artık bizi ilgilendirmiyorsun."

Cansız kızıl saçlı diğer kız geriye doğru sendeledi ve ağzı sessiz bir feryatla açıldı.

Sanki bilmiyorlarmış gibi? Sanki benim kilitli ve yalnız geçirdiğim kadar zaman geçirmişler ve böyle bir şeyin olacağını görememişler gibi. Belki de,

Çok fazla karanlık kitap okumuş ya da televizyonda çok fazla suç programı izlemiştim. Her iki durumda da aptal değildim ve artık kesinlikle saf değildim.

Tıpkı benim psikoloji eğitimimi tamamlamak için asla üniversiteye gitmeyeceğim gibi, bu kızlar da asla hayatlarına geri dönemeyeceklerdi. Yaşadığı karmaşa için annesini suçlayan benim aksime, onlar kötü bir erkek arkadaşı ya da çok fazla içmek ve yanlış kişiye güvenmek gibi aptalca bir kararı suçlayabilirler.

Bizi buraya getiren ne olursa olsun, aynı yolculuktaydık. Sadece bizi satın alan kişi tarafından belirlenen farklı varış noktalarımız vardı.

Gözyaşlarına ve kahkahalara boğulan tutsaklara sırtımı dönerek şortumu ve tişörtümü çıkardım, değerli tuvalet kâğıtlarımı tezgâhın üzerine bıraktım ve doğruca duşa girdim. Panjur ya da perde yoktu. Benim Vücut sıcaklığındaki suyu açıp saçıma kokusuz şampuan sıkarken çıplaklığım sergilenmeye devam etti.

Yabancıların önünde çıplak olmak bir ay önce beni korkuturdu.

Artık böyle şeylere itibar etmiyorum çünkü kimin bana baktığı, dokunduğu ya da nihayetinde tecavüz edip yok ettiği üzerinde hiçbir kontrolüm yoktu.

Bunu düşünme.

Dişlerimi sıkarak şampuanı köpürterek kabarcıklar haline getirdim. Sabundan ne bir aroma ne de bir rahatlık geliyordu.

Karpuzlu vücut peelingimi ve

ahududulu dudak parlatıcısı. Uzun bir çalışma gününün ardından gazlı içecekler ve yumuşak bir battaniye için can atıyordum.

Tekrar koklamak için neler vermezdim. Tekrar duymak. Tekrar hissetmek.

Diğer kızlar hayatlarının yasını tutarken ve geleceklerinden korkarken, ben rahatlamıştım. Bu aşama bittiği için mutluydum. O odada geçireceğim bir saat daha beni tamamen delirtebilirdi. En azından bu şekilde yapacak bir şeyim, meydan okuyacak biri, gidecek başka bir yerim vardı.

Ve kim bilir, belki de kaçmanın bir yolunu bulurum.

Başımı akıntının altına tuttuğumda duşun gürültüsü tüm sesleri engelledi. Saçlarımı köpürtürken gözlerimi kapalı tuttum ve yıkanana, tıraş olmak için verilen usturayı kullanana ve bir tane daha sarana kadar dönmedim.

ipliksi havluyu etrafıma sardım.

Erkekler ve maskeleri gitmiş, kadınlar da beni taklit etmiş, her biri bir tezgâha geçip itaatkârca ama gözyaşları içinde yıkanmıştı.
Bu basit bir temizlik ya da hazırlık değildi.

Bu cehenneme vaftiz olmaktı.

Oceanof [PDF.com](https://www.oceanofpdf.com)

KİMSEYE,

Annem bana her zaman zorbaların da insan olduğunu söylerdi.

Beni asla ilk izlenimleri yargılamamam ya da başkaları gibi yüzeysel olmamam konusunda uyardı. Başkalarına sataşırken onların acı çekip çekmediklerini ya da berbat bir hayat yaşayıp yaşamadıklarını bilmeden eleştiri yapmanın bana düşmeyeceğini söyledi.

Şu anki durumuma bakarak aynı fikirde değilim ama o zaman Tekrar söylüyorum, bu adamlar kabadayı değil, canavarlar. Sanırım annemin kuralı güvende.

Yargılamayın. Dinle.

Bana bunun beni iyi durumda tutacağına ve düşman değil dost kazanacağıma söz verdi. Bana söylemediği şey, kimsenin bir numune gibi izlenmekten hoşlanmadığı ve herkesin şefkatli bir çok bilmişten nefret ettiğiydi.

Ve bu yüzden hedef alındım. Ya da en azından ben öyle olduğuna inanıyorum.

Görüyorsunuz, Hiç Kimse, her şey normal bir akşam olarak başladı. Kendi kıyafetlerimi giydim.

annemin yatak odasının karşısındaydı. Onun seçtiği alçak topuklu ayakkabılara ve omzu açık elbiseye bindim ve ayarladığı taksiye atladım.

Dahil edildiğim için minnettardım çünkü normalde dahil edilmezdim.

Annemle gurur duyuyordum. Saygılı, dikkatli... ama taparcasına değil. Beni severdi ama aptal çocuklar için zamanı yoktu, o aptal çocuk kendi çocuğu olsa bile. Kendisi her gün yetişkin zorbalarla uğraşırken benim kendi başımın çaresine bakabilmem için yaşlı ve bilge olmamı sağladı. Psikopatların ve pedofillerin yükünü hafifletmek için hizmetlerini devlete sattı.

Hepimize kobay muamelesi yaptı, zihnimize girmek istedi - azarlamak

yerine bir şeyi neden yaptığımı sordu. Eklemlı kelimeler talep ediyor

dağınık duygu gösterileri yerine.

Arkadaşlarım annemin rehberliğine güvendiğim için bana deli diyorlardı. Ama ben iyi bir kızdım, nazik bir evlattım, hayatını insanların saklandığı perdeyi kaldırarak kazanan bir kadın tarafından yönlendirilen bir çocuktum. Beni aynı sihre sahip olduğuma inandırdı ve böyle bir yeteneği olmayanlara yardım etmek benim görevimdi.

Beni ben yapan oydu.

Sanırım bunun için minnettar olmalıyım çünkü onun katı terbiyesi olmasaydı, şu anda bile bir köşede ağlayıp sızlayan kızlar gibi olurum. Beni doğuran kadına bana bu yaşam becerilerini kazandırdığı için minnettarım ama bu onu affedeceğim anlamına gelmiyor.

Akşam 9'dan gece yarısına kadar güvendeydim. Takım elbiselilerin arasına karışıp fısıltılarla eğleniyor, annemi ve işini onun talep ettiği duruşla temsil ediyordum.

Sadece, kuralların gevşediği ve yorgunluğun eğlenceli belirsizliğin altında sürüldüğü o cadı saatinde bir adamla tanıştım. Annem sarhoşken zekası ve sert çekiciliğiyle hayırseverlere cömert bir kazanç sağladı. İdam mahkumlarının ruhsal sağlığı için kurduğu hayır kurumu için bağış toplarken (kim neden bağış yapmak ister ki, hiçbir fikrim yoktu), Bay Kewet adında gizemli bir adam benimle flört etti.

Ergenlik şakalarına güldü. Çocukça kaprislerimi şımarttı. Ve ben onun alçak cephaneliğindeki her lanet numaraya kandım.

Diğerleri içgüdüsel olarak kötü bir şey olduğunu fark ederek bu adamdan uzak dururken, ben ona hoş karşılandığını hissettirmeyi görev edindim. Kafamın içindeki sesin beni uyarmasına izin vermedim; bunun yerine, 'Yargılama' şeklindeki kesin ve hızlı kurala inandım. Dinle.

Annem bana yanlış öğretti.

Korkmak yerine sempati duymamı sağladı.

Kötüyü tanımak yerine iyiye inanmamı sağladı. Katilimle dans ettim.

Beni dışarı çıkardığında gülümsedim.

O tehdit ederken ben yatıştırmaya çalıştım.

Ve elleri boğazıma dolanıp beni boğduğunda, hala onu kurtarabileceğime inanıyordum.

Beni balo salonunun balkonunda, annemden sadece birkaç metre uzakta öldürdü.

Ve bunu yaptığı süre boyunca kurtarılması gerekenin ben değil, o olduğunu düşündüm.

"Zaman doldu. Gitmeye hazır olsanız iyi olur."

Kalemim tuvalet kağıdımı kesmeyi bıraktı. Bay Kewet'in öldürücü kucağına baygın düştükten sonra neler olduğunu yazmam gerekiyordu. Nasıl Artık tanımadığım bir dünyada beni hayata döndürmüştü. Bildiğim ve mantıklı gelen her şeyin nasıl birdenbire karmakarışık ve tamamen yabancı olduğunu.

Ama Venedik Maskesi geri dönmüş, kollarını iri ve tonsuz cüssesinin üzerinde kavuşturmuştu. Sesi bile hiçbir aksan ya da ipucu içermiyordu. Yüz hatları ya da ırksal ipuçları olmadan nereye götürüldüğüm ve hangi ülkeye ait olduğum konusunda hiçbir fikrim yoktu.

Bir avuç dolusu kurşun kalemle karalanmış paragrafımı buruşturarak inci boncuklu korsajımın içine tıktırdım. Parmaklarım süslü elbisenin üzerinde gezinerek boğazıma doğru fısıldadı. Şimdi bile, parmak izlerinin gölgeleri beni işaretledi. Boğulmak acı verici bir ölümdü. Hem ağrılar hem de çürükler halinde kalıntılar bırakan, aynaya bakıldığında her zaman hatırlatan bir ölüm.

Beni öldürmüştü. Onu durduramadım. Peki neden beni ölüme terk etmedi?

Neden yeni başlamak yerine bitmemiş olsun ki?

Çünkü sen canlı olarak çok daha değerlisin.

Sırtımı dikleştirdim.

Saçıma fön çekmiş, verilen rimel ve ruju sürmüştüm. Neden zahmet ettiğimi bilmiyordum. Ancak, güzel olmak bir lanet olabilir. bana daha nazik bir kader bahsedebilirdi. Tedirgin edici mantığımla, birileri benim için ne kadar çok para öderse, genel tedavimin o kadar iyi olabileceğini düşündüm.

Tabii bu geri tepmez ve psikopat bir milyarder beni nişancı eğitimi için satın almazsa.

Kalbim bir merdiven bulup göğsümden çıkmak için elinden geleni yaparken boğazım kapandı. Tekrar yutkundum. Her ne kadar bununla yüzleşmek istemesem de, herhangi bir şansım varsa kalbimin atmasına ihtiyacım vardı.

Hayatta kalmak.

Fayansları kırarak beyaz elbisemi başbakana sunulacakmış gibi düzelttim. Sırtındaki ilginç düğmeler sabitlenmişti. Kızıl saçlı kadının yardımı sayesinde. Saten, göğüs uçlarımin ve göbeğimin

hassas derisini korumak için iç çamaşırı olmadan vücudumu öptü ve

çok uzun olmaktan bir milimetre uzakta fısıldadı. Bu

Ayağımdaki beş numara beyaz topuklara kadar ölçüler tamdı.

Hiçbir zaman beyazın hayranı olmadım. Daha çok siyah giymeyi tercih ederdim -çünkü (anneme göre) otorite imajı verirdi- ya da pastel ve Sınıftaki ruh halime göre renkler değişiyor.

Beyaz çok bakım gerektiriyordu. İçinde hayat lekeleri ile kirleniyordu. giydiğim anları hatırlıyorum. Ama aynı zamanda insan tacirlerimin bana neden bunu giydirdiğini anladığım bir masumiyet de veriyordu. Saçlarım daha parlak, yeşil gözlerim daha büyük, tenim daha güzel görünüyordu.

Siyah giysili kız sert ve yaşlı görünürken, gri giysili kızıl saçlı kızın rengi solmuş ve şimdiden bir mezar için yalvarıyor gibiydi.

Eğer bir kurdun inine girmek üzereysen, kan kokusu almak istemezdim. dövüşten önce. Omuzlarımı geride tutarak muhafızın yanından geçtim ve Aslan Maske'ye doğru adım attım.

Sessizce çobanlarımızı takip ettim ve hüzünlü köle kafilesini koridordan aşağıya, asansörlere ve ikinci kata kadar yönlendirdim.

Orada, sohbet sesleri, erkek kahkahaları ve hafifçe çalınan bir piyano ile kargaşa karşıladı.

Müzik dinlemeyeli ya da vücutların sıcaklığını hissetmeyeli o kadar uzun zaman olmuştu ki kendimi kaybetmiştim. Uzak ve dokunulmamış kalma ihtiyacımı unutarak, çarparak durdum. Unutkanlığım bana bir tokat kazandırdı.

Aslan Maske beni ileri doğru itti.

Yediğim ilk dayak sırasında cevap verdiğimden beri ilk kez tökezledim ve dersi tekrar tekrar yaşadım.

Gözler odanın her köşesinden bana kilitlenmişti. Aç gözler.

Deli gözler.

Şehvet dolu, korkunç gözler.

Hepsi de kağıt hamurundan ve alçıdan yapılmış maskelerden oluşan bir hazinenin arkasından bakıyor.

Işıltılı gümüş küreden bir spot ışığı hareket ederek alanı parıldayan ışıklarla doğrudan üzerimize aydınlattı. İki kız ve ben eskiden dans pisti olan yerin ortasına doğru ilerlerken piyano çalmayı bıraktı Venedik ve Lion'un rehberliğinde.

Artık bir pazar kalemidi. Teftiş için bir podyum ve tokmağıyla bir müzayedeci vardı. Birlikte duş aldığım iki kız sessizce ağlıyordu.

diğer kadınların geçit töreninde sıraya dizilmişlerdi. Benimle birlikte bu otelde yaşamış ama benim hiç görmediğim kadınlar. Her yaştan ve etnik kökenden kadınlar, hepsi hak ettikleri yerden alınmış ve çiftlik hayvanı gibi muamele görmüşlerdi.

Arkadaşlarım beni gerçekten  zlemeyeceklerdi çünkü beni anlamıyorlardı. Yasını tutacak bir erkek arkadaşım ya da beni aramaya gelecek bir babam yoktu. Bağlantılarım ve ailem konusunda çok eksiktim.

Bir daha asla böyle bir Şey hissetmeyeceğimi bildiğimden, sevmeye ve sevilme arzusunu kapatmamı kolaylaştırdığını sanıyordum. Ama aynı zamanda daha çok acı veriyordu çünkü en azından bunlara sahip olsaydım, kısa bir süre yaşadığımı, özgürlüğümü hafife almadığımı söyleyebilirdim.

Artık tek bildiğim tutsaklıktı.

Mükemmel ütülenmiş smokinli ve siyah cellat maskeli bir adam, gizli dudaklarına bir mikrofon tutarak salonda dolaşırken, atmosfer beklenti içinde sessizleştii.

"  Aylık Güzellikler Pazarı olarak da bilinen QMB'ye hoş geldiniz beyler." Elini mal sırasının üzerinde gezdirerek, "Gördüğünüz gibi, bu gece sizin için olduğa kalabalık bir katılım var" dedi.

Teker teker bizi işaret etti.

Çıplak yüzlü ve teşhirde olan bir tek biz vardık.

Teker teker içimize kapandık.

Benden önce on iki kişi

sayıldı. Ben şanslıydım, on

Üç.

Yoksa şanssız on üç m yd ? Tek ihtiyacım olan kara bir kedi, düşmüş bir merdiven ve bir cadının batıl inançlarının beni lanetlemesiydi.

Adam sanki her birimizi bizzat yaratmış gibi gururla yürüyordu. Eğer bizi her Őeyimizden sıyırıp yoktan var etmekten sorumluyorsa, belki de  yleydi. Belki de bize sahipti ve

Artık tanımadığım bir Şeyi satma hakkım yoktu.

"Her zamanki gibi, zevkiniz için bir dizi g zelimiz var.

Hepinizin dosyaları ve sağladığımız fotoğrafları incelemek için zamanınız oldu."

Bekle, hangi fotoğraflar ve dosyalar?

Odalarımızda kamera var mıydı? Gizlice kataloglanıyor ve araştırılıyor muyduk? G ğs m yükselip alçalıyor, söylediğim sözlere baskı yapıyordu. alıntı tuvalet kağıdına karaladım. Geçici yazımı biliyorlar mıydı? Onu benden alırlar mıydı?

Sorularım beni meşgul ederken, adam dans pistinin üzerinden geçip

sıradaki ilk kızı yakaladı. Onu öne doğru sürükleyerek

denmesini sağlayana kadar onu tuttu.

Sahne ışığı ona her stres çizgisini, her korkuyu, her gözyaşını gösterdi. Böylesine istilacı bir parıltının altında hiçbir şey saklayamazdı. Hiçbir insanlığın ona bakmaması yüzündeki çıplaklığı daha da kötüleştiriyordu. Sadece hayvan maskeleri, robot maskeleri ve her türden yaratık.

Ona benzemek istemiyorum.

Bu pisliklerin dehşetimi görmelerine izin vermezdim. Onlar bizim onları görmemize izin vermediyse, ben de onların beni görmesine izin vermeyecektim. Ne tüylerim ne de elmaslarım vardı. gerçek benliğimi gizledim, ama iradem vardı.

Yüz hatlarımı sert ve duygusuz bir kabuğa dönüştürmek için dört kız gerekti.

Bakışlarımdan duyguları silmem ve içimde yeni oluşan bir bavula doldurmak için kalanları almam için dört kız daha (ya da şöyle mi demeliydim

ruh çantası) ve kapağı kapatın. Son dört kızın o ruh çantasını kilitlemenin bir yolunu bulması, tüm sırlarımı, umutlarımı ve özlemlerimi sürgün etmesi ve anahtarı bir kenara atması gerekti.

Adım Tasmin Blythe'dı ama sıram geldiğinde ve podyumda gururla durmaya zorlandığımda bana yeni bir isim verdiler İsim. Bana sonsuza dek nereden geldiğimi hatırlatan ama aynı zamanda beni diğer her şeyden sıyıran bir isim.

Pimlico.

Annemin töreninin yapıldığı Londra banliyösünden sonra.

Artık Tasmin değil. Pimlico...*Pim*.

Buna sevindim.

Artık güçlü ve mesafeli görünme numarası yapmama gerek yoktu; Pimlico güçlü ve *mesafeliydi*. Tasmin derinlere, çok derinlere kilitlenmişti ve ben parlak ışıklar altında gözümü kırpıştırıp en can yakıcı şeyi duyduğumda unutulmuştu.

"Yüz bin öderim." "İki yüz bin veririm."

"Hepinizden fazla verip iki katına çıkaracağım." Odadakilerin nefesi kesildi.

Uzun boylu, ince bir adam silueti dans pistine adım attı. "Beyazlı kız için dört yüz bin dolar."

Kalbim bir kez daha bir paraşüt inşa edip kaçmaya çalıştı. Bu gecenin en yüksek teklifiydi.

Beni iğrendirdi.

Benim değeriime karar vermeye nasıl cüret ederler? Köle arkadaşlarıımın

değerini.

İnsan hayatının üzerinde hiçbir fiyat etiketi yoktu.

Benim hayatım.

Hapsedildiğimin üçüncü gününden beri tek kelime etmemiştim. Yaşım ya da cinsel geçmişimle ilgili sorularına cevap vermedim. İstilacı taleplerini paylaşmayı reddettim.

Ehliyetim ve sosyal medya sayesinde ihtiyaç duydukları her şeyi bildiklerine şüphe olmamasına rağmen o küçük gücü almıştım.

Ama şimdi... burada, satışımın arifesinde, söyleyecek bir şeyim vardı.

Ellerimi birleştirerek bana sahip olmak isteyen belirsiz adama dik dik baktım. Sesim yankılandı, yumuşak ama saftı, bir erkek yuvasındaki tek kadınsı sestti.

"Bir milyon teklif ediyorum. Kendimi satın almama izin verin efendim, ben de tüm bu olanları unutayım."

Satın alınan ve yeni efendileri tarafından çoktan kucaklanan kızların nefesi kesildi.

Cüretkârlığım hayatımı kısaltabilir ya da uzatabilirdi. Her iki durumda da, bu isteyerek ve bilerek seçtiğim bir kumardı.

Benim bir milyonum yoktu. Annem Londra'daki iki yatak odalı dairemizi satarsa olabilirdi. Ama tıpkı diğer endişelerimi daha sonraki bir günde çözülmek üzere bir kenara ittiğim gibi, bunu da bir kenara ittim.

Para sadece paraydı.

Kuruşlar dolarlara, dolarlar da yüzlüklere eklenir.

Sonunda, güzelce basılmış kağıt değersiz kaldı çünkü enflasyon onun sayısal karını çaldı ve ona sahip olanları mutlu edemedi.

Öte yandan hayatımın değeri artacak, hayatta kaldığım süre uzadıkça bilgeleşecek ve deneyim bakımından zenginleşecektim. Ben bir yatırımdım, bir mal değil.

sorumluluk. Ve sahip olduğum her şeyi kendime bir gelecek sağlamak için yatırırdım.

Adam öne doğru bir adım attı, parıltıyı keserek silüetini fiziksel bir kütleye dönüştürdü. Kirli sarı saçları, bir İngiliz Lordu'nun prens maskesinin ardında görünen tek şeydi. "Kendin için mi teklif veriyorsun?" Sesi yabancı geliyordu ama aksanını çıkaramadım.

Akdeniz, belki?

Çenemi eğdiğimde, podyum beni ondan daha yükseğe koydu, sanki o benim tebamış ve ben de onun kraliçesiymişim gibi aşağıya baktım.

Ona hükmederdim. Asla boyun eğmem.

"Bu doğru. Senin için çok pahalıyım. Bir milyon pound, dolar değil. Senin zavallı miktarının çok üzerinde teklif verdim."

Müzayedeci, olayların bu şekilde değişmesi karşısında ne yapacağını bilemez bir halde bocaladı. Onun işi para kazanma oyunuydu. Kadın satmak yüksek kâr getiriyordu, ama beni kendime satarak daha fazla

kazanabilecekse, bazı kurumsal kuralların çiğnenmesi neden umurunda olsun ki?

Her şekilde parasını aldı.

İngiliz Lordu maskeli adamı görmezden gelerek cellatla yüzleştirdim ve tokmağının teklifimin üzerine düşmesi için yalvardım. "Bir milyon efendim, ben de çekip gideyim ve bir daha bundan bahsetmeyeyim."

Peki ya diğer kızlar?

Annem, satılmış kadınları terk etme düşüncesi yüzünden yaşadığım utanç ve suçluluk duygusu için beni lanetlerdi. Ama aynı zamanda kararlı ve inançlı bir yol seçtiğim için gurur duyardı. Bu özelliğimin her zaman eksik olduğunu söylerdi.

Şimdi mutlu musun, anne?

Ben azalan sesler denizinde dururken, oda müzakere mırıltılarıyla patladı.

Bir an için aptalca kazandığıma inandım. Elimi mükemmel zamanda oynadığımı ve özgürlüğümü kazandığımı düşündüm. Ama son dersimi almamıştım.

Gurur, düşüşten önce gelir.

Ve ben düşmek üzereydim.

"Teklifinizi görüyorum ve sizi yükseltiyorum," diye mırıldandı Lord Mask. "Bir milyon beş yüz bin *pound*, dolar değil. Ne diyorsunuz?"

Cevap veremeden -teklifimi artıramadan ve durumumu değiştiremeden-korkunç tokmak düştü.

"Satıldı!" diye bağırdı müzayedeci. "Bir milyon beş yüz bin sterline Bay Lord'a."

* * * * *

Kimseye,

Bu son konuşmamdı. Son kez kaybettim. Her gün acı içinde yaşamamanın nasıl bir şey olduğunu son kez öğrendim.

O günden sonra ben Dilsiz Pimlico, Beyazlar İçinde Sessiz Kadın oldum.

O adam bana ne yaparsa yapsın, yıkılmadım.

Attığı dayak ya da verdiği cinsel ceza ne olursa olsun, suskun ve güçlü kaldım.

Kaçmanın bir yolunu bulduğumu söylemek isterdim. Kaçtığımı. Bu satırları size Londra'daki şirin bir kafeden, solumda yakışıklı bir erkek arkadaşım ve sağımda en iyi arkadaşımınla birlikte yazıyorum.

Ama yalan söylemekte hiç iyi olmadım.

Bu tuvalet kağıdı romanı asla kurgu olmayacaktı.

Bu benim otobiyografimdir, böylece bir gün, değerim kullanıldığında ve efendimin benim için ödediği her kuruş nakde çevrildiğinde, birileri bu kadar çok şeye katlanan sözsüz köleyi hatırlayabilir.

Belki o zaman özgür olurum.

[BURAYA tıklayarak okumaya devam edin \(Tüm platformlarda, sadece 99c\) PENNIES \(Dolar Serisi #1\)](#)

DOLLAR SERİSİ için Tüm Platformlarda Ön Sipariş Verin

[Dolar ÖN SİPARİŞ İÇİN](#)
[TIKLAYINIZ](#) **[Yüzler ÖN SİPARİŞ](#)**
[İÇİN TIKLAYINIZ](#)

[Binlerce ÖN SİPARİŞ İÇİN TIKLAYIN](#)
[Milyonlarca ÖN SİPARİŞ İÇİN TIKLAYIN](#)

Tüm bu karanlık romantizmden sonra romantik bir komedi mi istiyorsunuz?

[Can't Touch This'i deneyin.](#)

Seksi, tatlı bir bağımsız romantizm, kesinlikle sınırlı bir süre için
#kindleunlimited 'da ücretsiz olarak mevcuttur.

İşte denemek için ilk üç bölüm.

[Can't Touch This'i buradan okuyabilirsiniz](#)

[OceanofPDF.com](#)

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.